Dosarul nr. 1ra-875/2022

1-15103653-01-1ra-10062022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIŢIE

DECIZIE

31 ianuarie 2023 **mun. Chişinău**

Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie în componenţă:

Preşedinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Ţurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie, Burduh Victor,

a judecat în şedinţă, fără citarea părţilor, recursul ordinar, declarat de către inculpatul Todiţa Igor, prin care se solicită casarea sentinţei Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 decembrie 2019 şi a deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 17 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Todiţa Igor xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanţă: 24.07.2015 – 06.12.2019;

2. Instanţa de apel: 20.01.2020 – 21.09.2020;

3. Instanţa de recurs ordinar: 08.12.2020 – 22.02.2021;

4. Instanţa de apel: 29.03.2021 – 17.11.2021;

5. Instanţa de recurs ordinar: 10.06.2022 – 31.01.2023.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie,

A CONSTATAT:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 decembrie 2019, Todiţa Igor a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii, prevăzute de art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal. Todiţa Igor a fost eliberat de răspundere penală cu încetarea procesului penal în privinţa acestuia în legătură cu intervenirea prescripţiei tragerii la răspundere penală.

Au fost admise în principiu acţiunile civile depuse de părţile vătămate Garşinschi Nadejda, Guţeva Claudia, Dumbravă Agnesa, Dogocher Raisa, Gaşper Fiodor, Cuşnir Pintilie, Fedotova Zoia, urmând ca asupra cuantumelor prejudiciilor să se expună instanţa de judecată civilă în procedură contencioasă.

A fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea avocatului Ursachi Ana, depusă în numele lui Todiţa Igor, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

2. Pentru a se pronunţa instanţa de fond a reţinut că, Todiţa Igor, în perioada anilor 2000 - 2002, a organizat şi dirijat săvârşirea unei infracţiuni după un plan criminal alcătuit din timp, urmărind scopul însuşirii prin escrocherie a bunurilor din avutul proprietarului, care făceau parte din patrimoniul SA „Vindecea-LG” şi aparţineau inclusiv acţionarilor minoritari, în următoarele circumstanţe: La începutul anului

2000, Todiţa Igor a încheiat convenţii verbale de a procura cotele părţi din capitalul statutar al acţionarilor majoritari ai SRL „Ghencom” şi SA „Lorens” în mărime totală de 51%, deţinute în capitalul social al SA „Vindecea-LG”. Cu scopul de a-şi ascunde acţiunile infracţionale şi pentru a se eschiva de răspundere penală pentru acţiunile îndreptate spre însuşirea prin înşelăciune şi abuz de încredere a bunurilor acţionarilor minoritari ai SA „Vindecea-LG”, care constituiau 49%, Todiţa Igor nu a efectuat careva modificări în actele de înregistrare şi statutul SA „Vindecea-LG”, conducând cu activitatea întreprinderii din umbră prin persoane interpuse. Astfel, Todiţa Igor, la 01.03.2000, pentru a putea controla activitatea societăţii, prin intermediul consiliului societăţii care de facto la acel moment nu mai activa, a obţinut numirea în funcţie de director al SA „Vindecea-LG” pe cet. Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana. Ulterior, Todiţa Igor prin înţelegere prealabilă şi de comun acord cu Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana, care acţiona la indicaţiile acestuia în calitate de director al SA „Vindecea-LG”, contrar prevederilor Legii nr. 1134-XII din 02.04.1997 privind societăţile pe acţiuni şi lit. k) al Capitolului 7 din Statutul societăţii, care stipulează că: „Adunarea Generală a acţionarilor are atribuţia exclusivă de a lua decizia privind încheierea tranzacţiilor de proporţii, dacă obiectul acestor tranzacţii este achiziţionarea (înstrăinarea), transmiterea (primirea) în gaj (în arendă) a bunurilor, valoarea cărora se cifrează mai mult de 50% din valoarea activelor societăţii conform ultimului bilanţ (...)”, fără a convoca Adunarea Generală a acţionarilor, au falsificat procesul-verbal al Adunării Generale al SA „Vindecea-LG”, datându-l cu 02.06.2000, precum că s-ar fi adoptat hotărârea de a depune în gaj a tuturor activelor (clădiri, instalaţii, echipament, terenuri şi altele) a SA „Vindecea-LG”, împuternicind-o pe Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana să semneze cu BC „Universalbank” SA contractul de gaj, după care au acumulat semnăturile reprezentanţilor acţionarilor majoritari şi membrilor Comisiei de Cenzori. La 14.06.2000, în baza contractului de credit xxxxx, SA „Vindecea-LG” a obţinut un credit în sumă de 160000,00 dolari SUA pe un termen de 6 luni, iar în gaj fiind transmis imobilul din xxxxx, constituit din 30 obiecte şi edificii evaluate de părţi la un preţ de 2422423,00 lei, utilaj în sumă totală de 574554,4 lei şi bunuri materiale în sumă de 377120,00 lei, ceea ce constituia mai mult de 50% din valoarea activelor societăţii conform ultimului bilanţ contabil. Ulterior, la 16.05.2001, Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana, la indicaţiile lui Todiţa Igor, folosind aceeaşi modalitate de solicitare a creditului de la BC „Universalbank” SA, în baza unui acord adiţional la contractul de credit xxxxx din 14.06.2000, SA „Vindecea-LG” a mai obţinut de la instituţia financiară BC „Universalbank” SA un credit în sumă de 2500000,00 lei. La 29.05.2001, Todiţa Igor în comun cu Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana, urmând scopul însuşirii mijloacelor băneşti sub pretextul restituirii unui presupus împrumut de la SRL „Remplis”, întreprindere a cărei fondator şi administrator fiind Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana, ultima a dispus transferarea pe conturile acestei întreprinderi a sumei de 2115000,00 lei, iar la data de 04.06.2001,

urmărind acelaşi scop, sub pretextul achitării datoriilor către SRL „Lidiron”, care nu desfăşura nici o activitate, a dispus transferarea unei sume de 187828,00 lei. La 19.07.2002, datorită faptului că SA „Vindecea- LG” nu-şi onora obligaţiunile contractuale, Judecătoria Economică de Circumscripţie Chişinău, a adoptat o hotărâre prin care a transmis forţat în posesia BC „Universalbank” SA a bunurilor gajate, care-i aparţineau cu drept de proprietate SA „Vindecea-LG” şi anume imobilul amplasat în mun. Orhei, str. Dorobanţi, 26, constituind 30 obiecte şi edificii, tot utilajul gajat şi alte bunuri materiale. Astfel, la 25.10.2002, între SRL „Orvip”, fondată la 02.10.2002, al cărei manager principal fiind aceeaşi persoană interpusă Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana şi SA „Vindecea-LG”, din numele căreia acţiona BC „Universalbank” SA, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a imobilului şi utilajului gajat în sumă de 2422423.0 lei, în baza căruia toate activele SA „Vindecea-LG”, inclusiv cotele părţi a acţionarilor minoritari constituite din foştii angajaţi ai societăţii, au trecut în proprietatea SRL „Orvip”. Ca urmare a acţiunilor infracţionale ale lui Todiţa Igor, manifestate prin organizarea şi dirijarea comiterii unei infracţiuni de escrocherie, comisă prin înşelăciune şi abuz de încredere faţă de acţionarii minoritari ai SA „Vindecea-LG” (deţinători a-i 49% din valoarea totală de acţiuni) care au dus la lipsirea lor de cotele părţi deţinute în activele întreprinderii - clădire, instalaţii, utilaj, terenuri şi alte bunuri ale societăţii în valoare de 1653307.0 lei.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate Todiţa Igor a săvârşit participarea la escrocherie, *adică participarea în calitate de organizator la dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înşelăciune sau abuz de încredere, comisă de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporţii deosebit de mari, infracţiune prevăzută de art. art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal.*

3. Împotriva sentinţei a declarat apel inculpatul Todiţa Igor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinţei şi pronunţarea unei hotărâri noi prin care să fie achitat în legătură cu faptul că nu a comis faptele imputate.

În motivarea apelului nominalizat s-au invocat următoarele motive:

- sentinţa este neîntemeiată şi ilegală, bazată pe o interpretare eronată a normelor legale, dar şi pe neelucidare deplină a tuturor circumstanţelor cauzei, inclusiv examinare neobiectivă a probelor dosarului penal, urmare a cărui fapt a fost aplicată condamnarea cet. Todiţă Igor, or, a considerat că la caz erau prezente toate premisele pentru încetarea dosarului penal pe motiv că Todită Igor, nu a comis fapta imputată;

- la fel, s-a indicat că instanţa de fond nu a efectuat o analiză complexă a circumstanţelor cauzei şi a personalităţii inculpatului, susţinînd că probele în cumul cât şi solicitările procuraturii nu au putut demonstra faptul că Todiţă Igor, a avut foloase sau a dobândit ilicit bunurilor altei persoane, prin înşelăciune sau abuz de putere, or o astfel de abordare din partea instanţei de fond este neîntemeiată Astfel, a considerat că în mod nejustificat prima instanţă a ajuns la concluzia că Todiţă Igor, este vinovat de faptul că fabrica de bere din Orhei sau Vindeceea - LG, a ajuns în

faliment şi a fost devalizată de către Universalbank SA, or la caz, nu s-a făcut o analiză complexă a faptului cine este vinovat de creditarea masivă a fabricii de bere şi din ce caz nu a fost posibil întoarcerea sumelor de bani băncii, cât şi banii celor investiţi de către Todiţă Igor. Prin urmare, a considerat că prima instanţă incorect şi nejustificat a aplicat pedeapsa cu condamnarea în privinţa lui Todiţă Igor, în baza art. 190 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 21 septembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Todiţa Igor declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 decembrie 2019 şi a fost menţinută această sentinţă fără modificări.

5. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 22 februarie 2021, a fost admis recursul ordinar declarat de inculpatul Todiţa Igor, casată total decizia instanţei de apel şi a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 17 noiembrie 2021, apelul declarat de către inculpatul Todiţa Igor împotriva sentinţei Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 decembrie 2019, a fost admis din alte motive, casând sentinţa parţial în latura penală, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală şi a fost pronunţată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă.

Todiţa Igor a fost liberat de pedeapsa penală pe art.art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie.

S-a încetat procesul penal în privinţa lui Todiţa Igor în comiterea infracţiunii, prevăzute de art.art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie.

În rest, sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 decembrie 2019 a fost menţinută.

6.1. În motivarea soluţiei date, instanţa de apel a reţinut, că, prin decizia Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 22 februarie 2021, a fost admis recursul ordinar declarat de inculpatul Todiţa Igor, casată total decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 21 septembrie 2020 şi a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

În acest context, instanţa de apel conducîndu-se de prevederile art.436 alin.3) Cod de procedură penală, a purces la examinarea cauzei penale în privinţa lui Todiţa Igor, învinuit de săvîrşirea infracţiunii, prevăzute de a art.42, alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal, în raport cu indicaţiile instanţei de recurs care sunt obligatorii pentru instanţa de apel.

Astfel, instanţa de apel a constatat că, Todiţa Igor, în perioada anilor 2000 -2002, a organizat şi dirijat săvârşirea unei infracţiuni după un plan criminal alcătuit din timp, urmărind scopul însuşirii prin escrocherie a bunurilor din avutul proprietarului, care

făceau parte din patrimoniul SA „Vindecea-LG” şi aparţineau inclusiv acţionarilor minoritari, în următoarele circumstanţe:

La începutul anului 2000, Todiţa Igor a încheiat convenţii verbale de a procura cotele părţi din capitalul statutar al acţionarilor majoritari ai SRL „Ghencom” şi SA „Lorens” în mărime totală de 51%, deţinute în capitalul social al SA „Vindecea-LG”.

Cu scopul de a-şi ascunde acţiunile infracţionale şi pentru a se eschiva de răspundere penală pentru acţiunile îndreptate spre însuşirea prin înşelăciune şi abuz de încredere a bunurilor acţionarilor minoritari ai SA „Vindecea-LG”, care constituiau 49%, Todiţa Igor nu a efectuat careva modificări în actele de înregistrare şi statutul SA „Vindecea-LG”, conducând cu activitatea întreprinderii din umbră prin persoane interpuse.

Astfel, Todiţa Igor, la 01.03.2000, pentru a putea controla activitatea societăţii, prin intermediul consiliului societăţii care de facto la acel moment nu mai activa, a obţinut numirea în funcţie de director al SA „Vindecea-LG” pe cet. Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana.

Ulterior, Todiţa Igor prin înţelegere prealabilă şi de comun acord cu Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana, care acţiona la indicaţiile acestuia în calitate de director al SA „Vindecea-LG”, contrar prevederilor Legii nr. 1134-XII din 02.04.1997 privind societăţile pe acţiuni şi lit. k) al Capitolului 7 din Statutul societăţii, care stipulează că: „Adunarea Generală a acţionarilor are atribuţia exclusivă de a lua decizia privind încheierea tranzacţiilor de proporţii, dacă obiectul acestor tranzacţii este achiziţionarea (înstrăinarea), transmiterea (primirea) în gaj (în arendă) a bunurilor, valoarea cărora se cifrează mai mult de 50% din valoarea activelor societăţii conform ultimului bilanţ (...)”, fără a convoca Adunarea Generală a acţionarilor, au falsificat procesul-verbal al Adunării Generale al SA „Vindecea-LG”, datându-l cu 02.06.2000, precum că s-ar fi adoptat hotărârea de a depune în gaj a tuturor activelor (clădiri, instalaţii, echipament, terenuri şi altele) a SA „Vindecea-LG”, împuternicind-o pe Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana să semneze cu BC „Universalbank” SA contractul de gaj, după care au acumulat semnăturile reprezentanţilor acţionarilor majoritari şi membrilor Comisiei de Cenzori.

La 14.06.2000, în baza contractului de credit xxxxx SA „Vindecea-LG” a obţinut un credit în sumă de 160000,00 dolari SUA pe un termen de 6 luni, iar în gaj fiind transmis imobilul din xxxxx, constituit din 30 obiecte şi edificii evaluate de părţi la un preţ de 2422423,00 lei, utilaj în sumă totală de 574554,4 lei şi bunuri materiale în sumă de 377120,00 lei, ceea ce constituia mai mult de 50% din valoarea activelor societăţii conform ultimului bilanţ contabil.

Ulterior, la 16.05.2001, Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana, la indicaţiile lui Todiţa Igor, folosind aceeaşi modalitate de solicitare a creditului de la BC „Universalbank” SA, în baza unui acord adiţional la contractul de xxxxx din

14.06.2000, SA „Vindecea-LG” a mai obţinut de la instituţia financiară BC „Universalbank” SA un credit în sumă de 2500000,00 lei.

La 29.05.2001, Todiţa Igor în comun cu Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana, urmând scopul însuşirii mijloacelor băneşti sub pretextul restituirii unui presupus împrumut de la SRL „Remplis”, întreprindere a cărei fondator şi administrator fiind Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana, ultima a dispus transferarea pe conturile acestei întreprinderi a sumei de 2115000,00 lei, iar la data de 04.06.2001, urmărind acelaşi scop, sub pretextul achitării datoriilor către SRL „Lidiron”, care nu desfăşura nici o activitate, a dispus transferarea unei sume de 187828,00 lei.

La 19.07.2002, datorită faptului că SA „Vindecea-LG” nu-şi onora obligaţiunile contractuale, Judecătoria Economică de Circumscripţie Chişinău, a adoptat o hotărâre prin care a transmis forţat în posesia BC „Universalbank” SA a bunurilor gajate, care-i aparţineau cu drept de proprietate SA „Vindecea-LG” şi anume imobilul amplasat în xxxxx, constituind 30 obiecte şi edificii, tot utilajul gajat şi alte bunuri materiale.

Astfel, la 25.10.2002, între SRL „Orvip”, fondată la 02.10.2002, al cărei manager principal fiind aceeaşi persoană interpusă Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana şi SA „Vindecea-LG”, din numele căreia acționa BC „Universalbank” SA, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a imobilului şi utilajului gajat în sumă de 2422423,00 lei, în baza căruia toate activele SA „Vindecea-LG”, inclusiv cotele părţi acţionarilor minoritari constituite din foştii angajaţi ai societăţii, au trecut în proprietatea SRL „Orvip”.

Ca urmare a acţiunilor infracţionale ale lui Todiţa Igor, manifestate prin organizarea şi dirijarea comiterii unei infracţini de escrocherie, comisă prin înşelăciune şi abuz de încredere faţă de acţionarii minoritari ai SA „Vindecea-LG” (deţinători a-i 49% din valoarea totală de acţiuni) care au dus la lipsirea lor de cotele părţi deţinute în activele întreprinderii - clădire, instalaţii, utilaj, terenuri şi alte bunuri ale societăţii în valoare de 1653307,00 lei.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate Todiţa Igor a săvârşit participarea la escrocherie, *adică participarea în calitate de organizator la dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înşelăciune sau abuz de încredere, comisă de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporţii deosebit de mari, infracţiune prevăzută de art. art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal.*

Examinând probatorul administrat, instanţa de apel, a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Todiţa Igor pe deplin prin următoarele mijloace de probă pertinente, concludente, utile şi veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Dumbravă Agnesa, părții vătămate, Garşinschi Nadejda, părții vătămate Guţeva Claudia, părții vătămate Dogocher Raisa, părții vătămate Gasper Fiodor, părții vătămate Cusnir Pintilie, părții vătămate Fidotova Zoia, martorului Muntean Victor, martorului Matveenco Natalia, martorului Oseledcic Nadejda, martorului Gherman Valeriu.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat şi examinate în şedinţa de judecată, instanţa de apel a reiterat faptul, că starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpatului, s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de către acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de apel, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii.

Instant de apel a menționat că vinovăţia lui Todiţa Igor în comiterea infracţiunii incriminate de către organul de urmărire penală şi-a găsit confirmare deplină atât prin depoziţiile depuse de către inculpat, părţile vătămate, martori, cât şi prin intermediul probelor prezentate de către acuzatorul de stat în şedinţa de judecată, enunţate în rechizitoriu şi anume: - procesul-verbal al Adunării Generale a acţionarilor SA „Vindecea-LG" din 01.03.2000 (vol. 1, f.d. 15); -procesul-verbal al Adunării Generale a acţionarilor SA „Vindecea-LG" din 02.06.2000 (vol. 1, f.d. 16); - scrisorile acţionarilor SA „Vindecea-LG" din 31.10.2005, prin care indică că nu au fost informaţi despre neconvocarea Adunărilor Generale a acţionarilor (vol. 1, f.d. 19-28, 29-36); - explicaţia cet. Fiodorov Pavel din 13.10.2005 (vol. 1, f.d. 37); -explicaţia cet. Oseledcic Nadejda din 11.10.2005 (vol. 1, f.d. 38); - cererea BC „Universalbank" SA şi directorului SA „Vindecea-LG" de autentificare a contractului de gaj (vol. 1, f.d. 72); - contractul de vânzare-cumpărare nr. 4296 din 25.10.2002 dintre SA „Vindecea-LG" şi SRL „Orvip" (vol.1, f.d.73-75; vol.4, f.d.65-66); - contractul de vânzare-cumpărare nr.1-4293 din 12.06.2003 dintre SRL „Orvip" şi SA „Nori" (vol. 1, f.d. 76-78); - contractul de ipotecă nr. 1-4301 din 12.06.2003 dintre SA „Nori" şi BC „Victoriabank" SA (vol.1, f.d. 79-80); - raportul financiar al SA „Vindecea-LG" pe trimestrul I al anului 2002 (vol.1, f.d. 82-83); -contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent nr. 1-3370 din 25.09.1997 dintre Primăria or. Orhei şi SA „Vindecea-LG" (vol.1, f.d.86-87); - fişa contului personal generalizată la data de 01.06.2000 (vol.1, f.d.102); - procesul-verbal nr.22 al şedinţei comisiei de creditare a BC „Universalbank" SA din 01.06.2000 (f.d.105); - procesul-verbal nr. 23 al şedinţei comisiei de creditare a BC „Universalbank" SA din 16.05.2001 (f.d.106); - procesul-verbal nr.31 al şedinţei comisiei de creditare a BC „Universalbank" SA din 11.07.2000 (f.d.107); - procesul-verbal nr. 65 al şedinţei comisiei de creditare a BC „Universalbank" SA din 01.12.2000 (f.d.108); -contul analitic SA „Vindecea-LG" pentru perioada 04.12.2000 - 10.05.2005 (vol.1, f.d.109-114, 117-120); - contractul de credit xxxxx dintre BC „Banca Socială" SA şi SRL „Orvip" (în persoana directorului Tanasoi Diana) (vol.1, f.d. 128-135, 138-153); - contractul de gaj nr. 42 din 31.12.2002 dintre BC „Banca Socială" SA şi SRL „Orvip" (în persoana directorului Tanasoi Diana) (vol.1, f.d.136-137); - hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripţie xxxxx din 19.06.2002 (vol.1, f.d.156); - titlu executoriu xxxxx din 19.06.2002 (vol. 1, f.d. 157); - contractul de credit xxxxx dintre BC „Universalbank" SA şi SA „Vindecea-LG" (în persoana directorului Tanasoi Diana) şi acordurile

adiţionale la acesta: xxxxx (vol.1, f.d.158-161, 162-165); - contractul de gaj nr.346100-G-1 din 15.06.2000 dintre BC „Universalbank” SA şi SA „Vindecea-LG” (în persoana directorului Tanasoi Diana) (vol.1, f.d. 166); - scrisoarea informativă a BC „Universalbank” SA xxxxx cu privire la rulajele SA „Vindecea-LG” în perioada 01.06.2000 - 29.02.2004 (vol. 1, f.d. 168, 169-205); -procesul-verbal de audiere a martorului Oseledcic Nadejda din 05.04.2006, potrivit căruia a făcut declaraţii pe marginea cauzei, declaraţii similare făcând şi ulterior în şedinţa de judecată (vol. 2, f.d. 26-27); - procesul-verbal de audiere a martorului Muntean Victor din 12.04.2006 (vol.2, f.d.29-31); - procesul-verbal de audiere a martorului Guţeva Clavdia din 04.04.2006 (vol.2, f.d.22-23); - procesul-verbal de audiere a martorului Dumbrava Agnesa din 30.03.2006 (vol. 2, f.d. 16-17); - procesul-verbal de audiere a martorului Garşinschi Nadejda din 03.04.2006 (vol.2, f.d. 18-19); - procesul-verbal de audiere a martorului Fiodorov Pavel din 03.04.2006 (vol.2, f.d.20-21); - procesul-verbal de audiere a martorului Matveenco Natalia din 04.04.2006 (vol. 2, f.d. 22-25); - procesul-verbal de audiere a martorului Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana din 02.05.2006 (vol.2, f.d.33-37); - procesul-verbal de audiere a martorului Suhodoliscaia Ludmila din 16.05.2006 (vol. 2, f.d. 38-39); - procesul-verbal de audiere a martorului Ghenov Ghenadii din 01.06.2006 (vol. 2, f.d.40); - procesul-verbal de ridicare din 06.06.2006 (vol.2, f.d. 49-50, 51-92); - procesul-verbal de ridicare din 11.04.2006 (vol.2, f.d.94-95, 96); - procesul-verbal de ridicare din 30.03.2006, potrivit căruia au fost ridicate: dosarul juridic al SRL „Orvio” pe 28 file; dosarul juridic al SA „Vindecea-LG” pe 189 file (vol. 3, f.d. 2, 3-220); - procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Dumbrava Agnesa din 22.12.2008 (vol. 4, f.d.3-5); - procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Guţeva Clavdia din 22.12.2008 (vol.4, f.d.8);- procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Garşinschi Nadejda din 22.12.2008 (vol.4, f.d. 11-12); - procesul-verbal de audiere a martorului Coroleţcaia (Obreja) Lilia din 22.12.2008 (vol.4, f.d.14); - titlul executoriu xxxxx din 29.07.2008 (vol.4, f.d.21); - încheierea privind restituirea documentului executoriu din 22.12.2008 (vol. 4, f.d. 20); - procesul-verbal de audiere a învinuitei Grecu Diana din 22.04.2009 (vol.4, f.d.56, 63); - actul de transmitere a bunurilor în proprietate din 28.10.2002, între BC „Universalbank” SA şi SRL „Orvip” (vol. 4, f.d. 64); - sentinţa Judecătoriei Orhei din 28.08.2003, de achitare a cet. Tanasoi Diana (vol. 4, f.d. 67-69); - decizia Curţii de Apel Chişinău din 18.12.2003 (vol. 4, f.d. 70); - sentinţa Judecătoriei Orhei din 20.12.2004, în privinţa lui Tanasoi Diana (vol. 4, f.d. 71-73); - extras din sentinţa Judecătoriei Orhei din 02.12.2003, prin care a fost încetată urmărirea penală în privinţa lui Tanasoi Diana pe art. 164^6 alin. (3) Cod penal (vol. 4, f.d. 74); - procesul-verbal de audiere a învinuitului Todiţa Igor din 16.10.2009 (vol. 4, f.d. 115-116); - procesul-verbal de confruntare dintre Dumbrava Agnesa şi Todiţa Igor din 03.12.2009 (vol. 4, f.d. 125-126); - procesul-verbal de confruntare dintre Garşinschi Nadejda şi Todiţa Igor din 12.12.2009 (vol. 4, f.d. 127-129); - procesul-verbal de

confruntare dintre Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana şi Todiţa Igor din 12.12.2009, potrivit căruia Smirnova (Tanasoi) (Grecu) Diana a invocat că toate iniţiativele şi schemele de activitate, primire a creditelor, gestionare a finanţelor SA „Vindecea-LG" au parvenit din partea lui Todiţa Igor, iar ultima le-a acceptat (vol. 4, f.d. 130-132); - procesul-verbal de audiere a martorului Muntean Victor din 20.04.2010 (vol. 4, f.d. 144); - procesul-verbal de audiere a martorului Gherman Valeriu din 22.04.2010 (vol. 4, f.d. 145); - procesul-verbal de audiere a martorului Garşinschi Nadejda din 12.02.2010 (vol. 4, f.d. 146-147); - procesul-verbal de audiere a martorului Guţeva Clavdia din 12.02.2010 (vol. 4, f.d. 148-149); - procesul-verbal de percheziţie din 23.06.2010, potrivit căruia de la Todiţa Igor au fost ridicate un şir de acte (vol.4, f.d.153-154); - rocesul-verbal de audiere a martorului Garşinschi Nadejda din 31.10.2013 (vol.5, f.d. 16-17); - procesul-verbal de audiere a martorului Guţeva Clavdia din 04.11.2013 (vol.5, f.d.18-19); - procesul-verbal de audiere a martorului Gaşper Fiodor din 18.01.2014 (vol.5, f.d.20-21); - procesul-verbal de audiere a martorului Fedotova Zoia din 18.01.2014 (vol.5, f.d.22-23); - procesul-verbal de audiere a martorului Cuşnir Pintilie din 18.01.2014 (vol. 5, f.d. 24-25); - procesul-verbal de audiere a martorului Dogocher Raisa din 18.01.2014 (vol.5, f.d. 26-27); - bilanţul contabil al SA „Vindecea-LG" la 01.01.1999 (vol.5, f.d. 31-42); -procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Dumbrava Agnesa din 22.08.2014 (vol. 5, f.d.74-76); -procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Garşinschi Nadejda din 18.09.2014 (vol.5, f.d.77-78); - procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Dogocher Raisa din 18.09.2014 (vol.5, f.d.79-80); - procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Guţeva Clavdia din 18.09.2014 (vol. 5, f. d. 81-82); - procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Pocatilova Valentina din 18.09.2014 (vol.5, f.d.83-84); - procesul-verbal de audiere a martorului Ghenov Ghenadie din 28.11.2014 (vol. 5, f.d. 85-87); - procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Fedotova Zoia din 12.02.2015 (vol. 5, f.d.87); - procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Cuşnir Pintilie din 12.02.2015 (vol.5, f.d.90); -procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Gaşper Fiodor din 12.02.2015 (vol.5, f.d.93); -procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Dogocher Raisa din 12.02.2015 (vol.5, f.d.96); - procesul-verbal de audiere suplimentară a părţii vătămate Garşinschi Nadejda din 12.02.2015 (vol.5, f.d.89); - procesul-verbal de audiere suplimentară a părţii vătămate Guţeva Clavdia din 12.02.2015 (vol.5, f.d. 102); - procesul-verbal de audiere suplimentară a părţii vătămate Dumbrava Agnesa din 12.02.2015 (vol. 5, f.d. 105); - procesul-verbal de audiere a martorului Puşcuţa Igor din 07.02.2003 şi din 25.03.2015 (vol. 5, f.d. 136, 144-146); - procesul-verbal de audiere a martorului Morozovschi Oleg din 14.02.2003 (vol. 5, f.d. 147-149).

Instanţa de apel cercetând în cumul probele administrate la cazul dedus judecăţii prin prisma admisibilităţii, pertinenţei şi concludenţei, utilităţii şi veridicităţii raportată la declaraţiile date în şedinţa de judecată şi probele administrate, a considerat dovedită indubitabil vinovăţia inculpatului Todiţa Igor în participarea la

escrocherie, *adică participarea în calitate de organizator la dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înşelăciune sau abuz de încredere, comisă de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporţii deosebit de mari*, infracţiune prevăzută de art. art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal.

Potrivit textului de apel formulat de către inculpatul Todiţa Igor împotriva sentinţei instanţei de fond, rezultă că ultimul pledează pentru pronunţarea unei sentinţei de achitare în privinţa sa, pe motiv că, faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracţiunii. Raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, instanţa de apel a conchis că argumentele invocate de către apelant la caz nu îşi găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care instanţa de apel a reţinut astfel că, în cadrul şedinţei de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice şi utile, care demonstrează pe deplin vinovăţia inculpatului Todiţa Igor în comiterea infracţiunii, prevăzute de art. art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal.

Astfel, instanţa de apel a apreciat declaraţiile părţilor vătămate în coroborare cu declaraţiile martorilor şi în special a lui Tanasoi Diana, care expres au indicat că, Todiţa Igor în perioada anilor 2000 - 2002, a organizat şi dirijat SA „Vindecea-LG” fără a figura în careva postură la această întreprindere. Astfel, Tanasoi Diana a indicat că ea afost numită în calitate de director al SA „Vindecea-LG” la propunerea lui Todiţa Igor, a gestionat firma la indicaţiile şi sub controlul acestuia, care primea beneficii din activitatea firmei care nu erau contabilizate, şi tot la indicaţiile acestuia a recurs la primirea creditelor de la BC „Universalbank” SA cu gajarea tuturor bunurilor SA „Vindecea-LG” fără acordul acţionarilor, credite care nu au fost rambursate la timp în legătură cu care fapt BC „Universalbank” SA a recurs la urmărirea bunurilor gajate/ipotecate. Totodată, în acest sens BC „Universalbank” SA a vândut bunurile SA „Vindecea-LG” la preţ diminuat SRL „Orvip” administrator al căreia de asemenea, cu aportul lui Todiţa Igor, a fost numită Tanasoi Diana, iar ulterior, în scurtă perioadă de timp bunurile cu pricina să fie înstrăinate SA „Nori” şi, în baza contractul de ipotecă xxxxx dintre SA „Nori” şi BC „Victoriabank” SA, ipotecate în favoarea ultimei în vederea obţinerii unui credit, pentru ca acestea să nu mai poată fi restituite proprietarului de drept.

Instanţa de apel a apreciat critic declaraţiile inculpatului referitor la un pretins împrumut pe care el l-ar fi acordat SA „Vindecea-LG” în sumă de 250000,00 dolari SUA, deoarece nu a prezentat nici o probă în susţinerea acestuia, nu a dovedit că a avut asemenea sumă pe care ar fi putut-o acorda SA „Vindecea-LG”. Instanţa de apel a reţinut că acesta nu a pretins acordarea unui asemenea împrumut în cadrul urmăririi penale, dar a făcut-o doar în instanţa de judecată, menţionând că nu a pretins restituirea acestui împrumut din anul 2000 până în prezent şi nici nu are nici un înscris valabil despre acordarea acestuia, sub pretextul că dovada i-ar fi fost ridicată în cadrul percheziţiei efectuate de CCCEC.

De asemenea, instanţa de apel a apreciat critic şi argumentul inculpatului potrivit căruia el a transmis automobilul său de model „Audi A6” unei persoane fizice, cu scopul să-l vândă, iar banii primiţi din vânzare să fie transmişi SA „Vindecea-LG” ca parte a împrumutului pe care l-a acordat ultimei, fără însă a proba afirmaţiile sale, care nu s-au confirmat în instanţa de judecată.

În afară de aceasta, instanţa de apel a reţinut că, deşi Todiţa Igor a pretins că el nu gestiona din umbră SA „Vindecea-LG”, în cadrul declaraţiilor sale el era la curent cu tot ce se întâmplă la firmă, verifica unde s-au dus banii, venea la faţa locului şi soluţiona conflictele cu angajaţii, inclusiv cele legate de neplata salariului prin acordarea unei sume de 80000,00 lei în vederea achitării acestuia, deşi SA „Vindecea-LG” avea luate credite în sume impunătoare, soarta cărora nu a fost stabilită. Argumentul lui Todiţa Igor că el cunoştea despre toate cele ce se întâmplă la SA „Vindecea-LG” doar din declaraţiile lui Tanasoi Diana nu poate fi apreciat de instanţa de judecată ca fiind unul plauzibil, deoarece este combătut prin declaraţiile părţilor vătămate pe dosar, care au indicat că anume el regulat, de câteva ori pe săptămână venea la fabrica de bere, controla activitatea acesteia şi gestiona cu afacerile firmei prin intermediul lui Tanasoi Diana. Mai mult ca atât, dacă el într-adevăr nu ar fi avut tangenţă cu activitatea firmei, de ce s-ar fi interesat de aceasta şi de ce i-ar fi solicitat lui Tanasoi Diana să-l informeze despre toate cele ce se petreceau la firmă.

Suplimentar, din declaraţiile părţilor vătămate dar şi a martorilor, instant de apel a reţinut că, inculpatul participa activ la Adunările Generale ale SA „Vindecea-LG” unde venea cu propuneri, idei, inclusiv de numire a directorului, luare a creditelor, gestionare a finanţelor. Iar, din examinarea în cumul a înscrisurilor probatorii din dosar, instant de apel a dedus că tot el - Todiţa Igor a dirijat şi procurarea bunurilor SA „Vindecea-LG” gajate/ipotecate BC „Universalbank” SA, de către SRL „Orvip” administrator al căreia de asemenea, cu aportul lui Todiţa Igor, a fost numită Tanasoi Diana.

Prin urmare, instanţa de apel a denotat că vinovăţia lui Todiţa Igor a fost dovedită incontestabil.

Instanţa de apel a menţionat că dezacordul părţii apărării cu sentinţa instanţei de fond este întemeiat doar pe critica modului în care instanţa de judecată a apreciat probele şi circumstanţele cauzei, însă, împrejurările enunţate supra denotă în mod concludent că instanţa de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de apelant, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, că a avut loc fapta de săvârşirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârşită de inculpat, fapta întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii, fiind constatată vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii, iar solicitarea formulată prin cererea de apel nu poate fi admisă din motivele indicate de către acesta.

Instant de apel a menționat că la cazul dedus judecăţii, faptele infracţionale au fost comise de Todiţa Igor în perioada anilor 2000 - 2002, perioadă în care era în vigoare

Codul penal în redacţia Legii nr. 41 din 24.03.1961, cu toate acestea au fost încadrate prin prisma normelor art. art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal în redacţia Legii nr. 985 din 18.04.2002.

Totodată, instanţa de apel în afară de temeiurile invocate în cererea de apel a atestat că, la data examinării cauzei penale în ordine de apel a intervenit termenul de prescripţie de tragere la răspundere penală, din care motive se impune soluţia prevăzută la art. 332 alin. (1) raportat la art. 389 alin. (4), pct. 3) Cod de procedură penală.

În acest sens, instanţa de apel a relevat, că acţiunile inculpatului Todiţa Igor întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii, prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal în redacţia Legii nr. 985 din 18.04.2002, iar în conformitate cu criteriile enunţate la art. 16 alin. (2) Cod penal, infracţiunea respectivă se califică ca infracţiune „deosebit de gravă".

Totodată, instanţa de apel a reţinut, că ţinînd cont de perioada săvîrşirii infracţiunii şi potrivit art.7/1 Cod penal (în redacţia 1961) Todiţă Igor totuşi a comis o infracţiune gravă, iar potrivit art. 46 alin. (1) pct. 5) Cod penal (în redacţia Legii nr. 41 din 24.03.1961) persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă, din ziua săvîrşirii infracţiunii au trecut următoarele termene: cincisprezece ani din ziua săvîrşirii infracţiunii pentru care, conform prezentului Cod, poate fi aplicată o pedeapsă mai severă decît pînă la 10 ani, sau pedeapsă cu detenţiune pe viaţă.

Astfel, instanţa de apel a constatat că, în speţă a expirat termenul de prescripţie de stabilire a pedepsei penale, aşa cum, infracţiunea a fost comisă de la începutul anului 2000 pînă la 2002, iar la caz nefiind prezente circumstanţe ce ar face imposibilă aplicarea prescripţiei în privinţa inculpatului, or nu s-a stabilit faptul că, Todiţa Igor în această perioadă ar mai fi săvârşit careva infracţiuni, sau că s-ar fi sustras de la urmărirea penală sau judecată, la moment trecând mai mult de 15 ani de la comiterea infracţiunii incriminate, circumstanţe din care s-a conchis că Todiţa Igor întruneşte toate cerinţele pentru aplicarea prevederilor normei art. 46 alin. (1) pct. 5) Cod penal (în redacţia Legii nr. 41 din 24.03.1961), iar în legătură cu acest fapt, instanţa de apel a dispus liberarea inculpatului Todiţa Igor de pedeapsă penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie de stabilire a pedepsei penale.

În speţa dedusă judecăţii, părţile vătămate au solicitat repararea prejudiciilor cauzate prin infracţiune de către Todiţa Igor după cum urmează: partea vătămată, Garşinschi Nadejda, a indicat că solicită admiterea acţiunii civile în cuantum de 10 lei pentru fiecare acţiune pe care o deţinea şi 5% din suma volorilor acţiunilor pentru fiecare zi din 2002 până în 2019 (data pronunţării sentinţei), 20000.0 lei cu titlu de reparaţii pentru prejudiciul moral cauzat şi calcualrea pensiei în modul corespunzător pentru perioada de activitate şi anume suma de: 28340,00 + 72572,00 + 20000,00 = 120912.0 lei; Guţeva Claudia a cerut achitarea sumei de: 8920,00 + 22842,00 + 20000,00 = 51762,00 lei; Dumbravă Agnesa a cerut achitarea sumei de: 312000,00 +

798960,00 = 1110960,00 lei; Dogocher Raisa a cerut achitarea sumei de: 16000,00 +40972,00 + 20000,00 = 76972,00 lei; Gaşper Fiodor a cerut achitarea sumei de: 10840,00 + 27758,00 + 20000,00 = 58598,00 lei; Cuşnir Pintilie a cerut achitarea sumei de: 9600,00 + 24583,00 + 20000,00 = 54183,00 lei; Fedotova Zoia a cerut achitarea sumei de: 10840.0 + 27758,00 + 20000,00 = 58598,00 lei.

Astfel, instanţa de apel a reţinut că, la dosar nu au fost prezentate probe pertinente, concludente şi utile care ar dovedi faptul deţinerii acţiunilor enunţate cu menţiunea vis-a-vis de valoarea nominală iniţială a acestora.

Mai mult ca atât, părţile vătămate nu au prezentat situaţia economică a SA „Vindecea-LG" la data comiterii infracţiunii, deoarece valoarea de piaţă a acţiunilor la data comiterii faptei infracţionale poate să difere faţă de cea iniţială (nominală) prin creştere sau scădere în dependenţă de situaţia economico- financiară a agentului economic SA „Vindecea-LG". Prin urmare şi cuantumul prejudiciului cauzat părţilor vătămate putea fi diferit la data comiterii infracţiunii decât cel pretins de aceştia reieşind din valoarea nominală a acţiunilor la data procurării acestora atât în partea majorării acestuia cât şi în partea diminuării lui.

În afară de aceasta, instanţa de apel a reţinut că creditele primite de SA „Vindecea-LG" au fost unele viciate, nu se exclude faptul contestării contractelor de împrumut dintre SA „Vindecea-LG" şi BC „Universalbank" SA prin prisma nulităţii acestora cu toate efectele ce rezultă din acest fapt. Similară este şi soarta contractelor de gaj/ipotecă încheiate cu banca, or nu s-a făcut o verificare a faptului dacă nu cumva valoarea bunurilor gajate/ipotecate a fost intenţionat diminuată.

De asemenea, nu a fost argumentată suma de 5% pretinsă pentru sumele solicitate cu titlu de reparaţii şi nici sumele prejudiciilor morale solicitate nu au fost probate.

Prin urmare, reieşind din faptul că nu s-au prezentat probele de rigoare în susţinerea acţiunilor civile, având în vedere faptul că soluţionarea acestor întrebări ar necesita o investigaţie suplimentară complexă, care au duce evident la tergiversarea examinării cauzei penale, instant de apel a considerat necesar a admite în principiu acţiunile civile depuse de părţile vătămate şi a lăsa soluţionarea acestora în procedură contencioasă.

7. Împotriva hotărârilor judecătoreşti inferioare declară ***recurs ordinar*** inculpatul Todiţa Igor, prin care indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor atacate, cu dispunerea pronunţării unei noi hotărîri prin care Todiţa Igor să fie achitat.

În motivarea cererii de recurs inculpatul indică următoarele motive:

- la înaintarea învinuirii trebuie concretizată modalitatea faptică incriminată inculpatului, la caz, lui Todiţa Igor iar o formulare a învinuirii înşelăciune sau abuz de încredere nu este admisă, din punct de vedere legal, fiind necesară evidenţierea circumstanţelor care vizează înşelăciunea sau abuzul de încredere, acestea cunoscând diferite modalităţi faptice;

- deşi prin învinuirea adusă inculpatului, i s-a incriminat „înşelăciune sau abuz de încredere” a victimei, procurorul a eşuat în a descrie în actul de învinuire, şi mai ales în a proba, care acţiuni concrete au stat la baza înşelăciunii sau abuzului de încredere de către inculpat. În condiţiile în care rechizitoriul nu conţine o descriere exactă şi riguroasă a tuturor faptelor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată şi nici o analiză adecvată a probelor pe care procurorul îşi întemeiază dispoziţia de trimitere în judecată, în contextul în care datele privitoare la faptele reţinute în sarcina lui pe alocuri fie pot genera confuzii fiind inexacte, fie sunt incomplete, ceea ce atrage dificultatea determinării clare a obiectului judecăţii, rechizitoriul este neregular întocmit;

- de altfel, în partea ce ţine de acţiunile concrete ale inculpatului Todiţa Igor, instanţa de judecată în urma examinării tuturor probelor din dosar prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, obiectiv şi multiaspectual, nu a sesizat în acţiunile lui Todiţa Igor, careva elemente ale acţiunilor fie de înşelăciune fie de abuz de încredere;

- sub incidenţa legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voinţă, fraudă, malversaţiunea din partea inculpatului;

- aşadar, prin prisma circumstanţelor relatate supra, instanţa urma să constate că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat, în forma şi conţinutul prezentat în rechizitoriu şi ordonanţa de înaintare a învinuirii, se face a fi una imprecisă şi care nu reflectă în mod obiectiv situaţia reală în partea ce priveşte pretinsa latură subiectivă a infracţiunii de escrocherie incriminate;

- prin prisma circumstanţelor de fapt relatate, în instanţa de judecată se constată că situaţia invocată de către procuror în sensul confirmării existenţei laturii subiective de intenţie directă, precum şi a acţiunii adiacente a laturii obiective - înşelăciune sau abuz de încredere, nu s-au confirmat în cadrul şedinţei de judecată, deşi anume acesta este aspectul cheie care diferenţiază infracţiunea prevăzută de art. 190 din Codul penal şi neexecutarea obligaţiilor contractuale care nu se încadrează în sfera infracţională;

- persoana nu poate fi privată de libertate în cazul în care se va demonstra că la momentul asumării anumitor obligaţiuni, cât şi pe parcurs, aceasta a întreprins măsuri reale pentru a-şi onora obligaţiunile;

- în mod cert, acţiunile inculpatului Todiţa Igor, în lipsa unor probe convingătoare privind acţiunile sau inacţiunile concrete ale acestuia, în lipsa vinovăţiei exprimate prin intenţie directă, urmărind scopul însuşirii prin escrocherie a bunurilor din avutul proprietarului, care făceau parte din patrimoniul SA „Vindecea-LG” şi aparţineau inclusiv acţionarilor minoritari, nu pot fi soldate cu emiterea unei sentinţe de condamnare în privinţa inculpatului;

- recurentul consideră că instanţa incorect şi nejustificat a aplicat pedeapsa în privinţa lui Todiţa Igor, în baza art.190 Cod penal;

- inculpatul consideră că la caz nu se constată vreun temei pentru condamnarea

lui Todiţa Igor, chiar dacă această condamnare a fost formală cu eliberarea acestuia în legătură cu survenirea termenului de prescripţie, ţinând cont de criteriul că atât acuzarea cât şi părţile vătămate, martorii nu au putut demonstra sau declara ce foloase a obţinut Todiţa Igor, şi ce rol a jucat în administrarea fabricii de bere din Orhei;

- totodată recurentul menţionează că susţinerea învinuirii de către acuzatorul de stat, poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăţia lui Todiţa Igor nefiind obiectiv confirmată prin careva probe, fiind astfel o totalitate de împrejurări care nu pot fi puse la baza unei sentinţe de condamnare.

8. Pe marginea recursului declarat de inculpat, procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8.1. La fel, referință a depus și partea vătămată Garșinschi Nadejda, care a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de căte inculpatul Todița Igor ca inadmisibilă din motiv că nu cuprinde nici unul din temeiurile enumerate în art.427 Cod de procedură penală și nici o eroare de drept nu a fost comisă nici de instanța de apel nici de către instanța de fond.

9. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanţele de fond şi de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziţiei art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanţa de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

Totodată se remarcă, că instanţa de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reţinute prin hotărârile atacate şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispoziţiilor de drept formal şi material.

Colegiul evidenţiază şi prevederile art.414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt şi de drept urmează să se expună instanţa, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reţinută a fost săvârşită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanţe atenuante şi agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

În ce priveşte chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanţa de apel, acestea sunt: dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii, dacă infracţiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menţionate supra, hotărârea instanţei de apel urmează a fi desfiinţată, cu

trimiterea cauzei la rejudecare în aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată. Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanţei de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, şi temeiurile de fapt şi de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum şi motivele adoptării soluţiei date.

Normele suscitate, deși sunt obligatorii, n-au fost respectate de instanța de apel.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesuale menţionate, Colegiul penal lărgit constată că, Todița Igor prin sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 decembrie 2019, a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii, prevăzute de art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal. Todiţa Igor a fost eliberat de răspundere penală cu încetarea procesului penal în privinţa acestuia în legătură cu intervenirea prescripţiei tragerii la răspundere penală

Instanţa de apel în al doilea set de proceduri a constatat, că apelul declarat de către inculpatul Todiţa Igor urmează a fi admis din alte motive, casând sentinţa parţial în latura penală, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală şi a fost pronunţată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă.

Procesul penal în privința inculpatului Todiţa Igor a fost încetat și acesta a fost liberat de pedeapsa penală pe art.art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie.

În rest, sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 decembrie 2019 a fost menţinută.

Din analiza textuală a recursului declarat, Colegiul reţine, că se contestă decizia instanţei de apel, prin prisma temeiurilor de recurs invocate și prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, invocând că, în lipsa unor probe convingătoare privind acţiunile sau inacţiunile concrete ale inculpatului, în lipsa vinovăţiei exprimate prin intenţie directă, urmărind scopul însuşirii prin escrocherie a bunurilor din avutul proprietarului, care făceau parte din patrimoniul SA „Vindecea-LG” şi aparţineau inclusiv acţionarilor minoritari, instnța nu poate concluziona emiterea unei sentinţe de condamnare în privinţa inculpatului.

Analizînd textul deciziei contestate în raport cu argumentele recursului Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, (art.389 alin.(4) pct.3) CPP, pct.1. și 2. din decizie). Or, în descriptiv a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, iar în dispozitiv l-a recunoscut pe Todița Igor vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal – situație în care se adoptă o sentință de condamnare cu liberarea de pedeapsă în cazul prescripției, însă, contrazicându-se, ulterior în dispozitiv l-a eliberat, de pedeapsa penală cu încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, nefiind clar ce fel de sentință a pronunțat instanța – de condamnare sau de încetare a procesului penal, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente

elementele celor două categorii de hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc.

Colegiul penal lărgit constată că, instanţa de apel, contradictoriu și-a argumentat soluția, or, în motivarea soluției sale îl liberează de pedeapsă pe Todița Igor, dar în partea dispozitivă dispune încetarea procesului penal în privința acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3), 190 alin.(5) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Totodată, se reţine că potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art.385 alin.(1) pct.1), 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul și dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat.

În corespundere cu jurisprudența naţională, sentinţa trebuie să corespundă atât după formă, cât şi după conținut cerințelor art.384-397 Cod de procedură penală. Sentinţa se expune în mod consecvent, astfel ca noua situaţie să decurgă din cea anterioară şi să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

În speţă, Colegiul penal lărgit sesizează că aceste prevederi legale, deşi sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei.

La caz, se reține, că potrivit rechizitoriului inculpatul Todița Igor este învinuit în comiterea infracţiunii, prevăzute de art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată, instanța de apel încadrînd, acțiunile inculpatului în baza art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal ca participarea în calitate de organizator la <u>dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane</u> prin înșelăciune sau abuz de încredere, comisă de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, instanţa de apel în fapta criminală, descrisă ca fiind dovedită, a omis să se expună asupra cuantumului prejudiciului cauzat și cui anume, or, reieșind din rechizitoriu se reține, *că „ca urmare a acţiunilor infracţionale ale lui Todiţa Igor, manifestate prin organizarea şi dirijarea comiterii unei infracţiuni de escrocherie, comisă prin înşelăciune şi abuz de încredere faţă de acţionarii minoritari ai SA „Vindecea-LG" (deţinători a-i 49% din valoarea totală de acţiuni) care au dus la lipsirea lor de cotele părţi deţinute în activele întreprinderii - clădire, instalaţii, utilaj, terenuri şi alte bunuri ale societăţii în valoare de 1653307.0 lei".* Prin urmare, instanța de apel a evitat a se expune în privința dată.

La fel, prin rechizitoriu inculpatului prin învinuirea adusă, *i s-a incriminat „înşelăciune sau abuz de încredere"* însă instanța de apel a lăsat fără răspuns argumentul inculpatului, referitor la faptul <u>*care acţiuni concrete au stat la baza înşelăciunii sau abuzului de încredere de către inculpat.*</u>

Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanţei de apel în cauza dată, este afectată de insuficienţă şi contradicţii în partea motivării soluţiei adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speţă şi prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală şi anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, iar erorile admise de către instanţa de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanţa de recurs nu este abilitată cu atribuţii de a judeca cauza şi a se pronunţa asupra legalităţii sentinţei, substituind instanţa care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunţarea hotărârii judecătoreşti.

Totodată, art.436 alin.(2) Cod de procedură penală prevede că *pentru instanţa de rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sînt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămîne cea care a existat la soluţionarea recursului.*

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit constată că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel, nu s-a conformat cu exactitate situației stabilite de către instanța de recurs, şi a ignorat indicaţiile instanţei superioare, care a concluzionat că *„soluția din dispozitiv, că: „se admit în principiu acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Garşinschi Nadejda, Guțeva Claudia, Dumbravă Agnesa, Dogocher Raisa, Gaşper Fiodor, Cuşnir Pintilie, Fedotova Zoia, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanţa de judecată civilă în procedură contencioasă", contravine descriptivului sentinței. Or, în fapta criminală, descrisă ca fiind dovedită, nu se regăsesc constatate asemenea împrejurări ca cele invocate, că: „...părțile vătămate au solicitat repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiune de către Todița I. după cum urmează: Garşinschi Nadejda - 10 lei pentru fiecare acțiune pe care o deținea și 5% din suma valorilor acțiunilor pentru fiecare zi din 2002 până în 2019 (data pronunțării sentinței), 20.000,00 lei cu titlu de reparații pentru prejudiciul moral și calcularea pensiei în modul corespunzător pentru perioada de activitate -28340,00 + 72572,00 + 20000,00 = 120912,00 lei; Guțeva Claudia - 8920,00 + 22842,00 + 20000,00= 51762,00 lei; Dumbravă Agnesa - 312000,00 + 798960,00 = 1110960,00 lei; Dogocher Raisa -16000,00 + 40972,00 + 20000,00 = 76972,00 lei; Gaşper Fiodor - 10840,00 + 27758,00 + 20000,00= 58598,00 lei; Cuşnir Pintilie - 9600,00 + 24583,00 + 20000,00 = 54183,00 lei; Fedotova Zoia -10840,00 + 27758,00 + 20000,00 = 58598,00 lei...", aici fiind indicat, sumar, doar că:„...comisă prin înșelăciune și abuz de încredere față de acționarii minoritari ai SA„Vindecea-LG"(deținători a-i 49% din valoarea totală de acțiuni) care au dus la lipsirea lor de cotele părți deținute în activele întreprinderii – clădire, instalații, utilaj, terenuri și alte bunuri ale societății în valoare de 1.653.307,00 lei".* Prin urmare, instanța de recurs ordinar a criticat sentința referitor la soluția privind acțiunea civilă în principiu, însă instanța de apel motîvînd contradictoriu pe de o parte recunoaște comiterea infracțiunii de sustragere de către inculpatul Todița Igor a sumei de 1653307.0 lei de la deținătorii a-i 49% procente din valoarea totală de acțiuni, fără a fi indicate

persoanele care deţineau activele întreprinderii, însă pe de o parte menţine sentinţa în această parte.

Instanţa de apel a omis să formuleze o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanţă decisivă în cauză. Astfel, instanţa de apel din nou s-a limitat la fraze generale, fără a fi dată o analiză amplă tuturor probelor administrate în cauza dată, fără a aprecia fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, limitându-se repetat la menţiuni neclare, confuze şi sumare.

Prin urmare, reieşind din faptul neschimbării situaţiei faptice la momentul rejudecării cauzei, instanţa de apel a neglijat indicaţiile specificate de către instanţa de recurs, nu a motivat convingător motivele invocate în apelul declarat de inculpat, repetând practic erorile efectuate de către instanţa de apel la judecarea cauzei anterior în ordine de apel, adoptând soluţia cu o motivare ce contravine probelor.

În opinia instanţei de recurs, instanţa de apel nu a pătruns în esenţa problemei de fapt şi de drept, fiind prezentă discrepanţa între cele reţinute de instanţă şi conţinutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecinţă pronunţarea unei concluzii nemotivate.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că modalitatea de motivare a soluţiei dă dovadă că, instanţa de apel nu a acordat deplină eficienţă prevederilor art.414 şi 417 Cod de procedură penală, instanţa neexpunându-se asupra argumentelor părţii apărării, fiind lăsate fără apreciere.

În asemenea condiţii, instanţa de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanţei de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanţa de apel la rejudecare, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanţa de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare şi limitele acesteia: să se pronunţe la modul cuvenit şi în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esenţiale invocate în cererea de apel; să cerceteze amănunţit aspectele învinuirii înaintate, să verifice şi să aprecieze profund probele administrate şi examinate în instanţă în strictă conformitate cu cerinţele legii, să le dea o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilităţii sau inadmisibilităţii fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluţionarea justă şi promptă a cauzei date; să-şi argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăţie sau nevinovăţie a inculpatului, să emită o soluţie clară, ţinând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum şi de practica relevantă a CtEDO, şi să pronunţe o hotărâre legală şi întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Todiţa Igor, casează total decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 17 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Todiţa Igor xxxxx,** cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chişinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **28 februarie 2023**.

Preşedinte Timofti Vladimir

Judecători Cobzac Elena

Ţurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Burduh Victor